

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, declarate de avocații Gorencu Cornelia și Cibric Ruslan în numele inculpatului Malai Valeriu și de inculpatul

Șargorodschi xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
și
Malai Valeriu xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 26.01.2017 - 31.05.2017,
2. Instanța de apel: 10.07.2017 - 27.07.2017,
3. Instanța de recurs: 18.08.2017 - 11.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2017, Șargorodschi Ion și Malai Valeriu au fost condamnați în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal la câte 4 ani închisoare, fără amendă, fiecare.

Conform art.90 Cod penal, în privința lui Șargorodschi Ion și Malai Valeriu s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune a câte 4 ani, fiecare.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Saleba Andrei, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Șargorodschi Ion, Malai Valeriu și Saleba Andrei în beneficiul părții vătămate Sandul Ilie a prejudiciului material, inclusiv cheltuielile de judecată, în sumă de xxxx lei, a prejudiciului moral în sumă de xxxx lei, iar în total în sumă de xxxxx lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

A fost încasat în mod solidar de la Șargorodschi Ion, Malai Valeriu și Saleba Andrei în beneficiul statului cheltuielile în sumă de 357 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Șargorodschi Ion, Saleba Andrei și Malai Valeriu, la 10 decembrie 2016, aproximativ la ora 05.00, împreună și prin înțelegere prealabilă, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, l-au urmărit pe Sandul Ilie până la blocul locativ amplasat pe str.xxxx, mun.Chișinău.

Ajungând în fața scării blocului nominalizat și înconjurându-l pe Sandul Ilie, acționând prin intenție directă după planul bine chibzuit, dându-și seama de caracterul

prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, Șargorodschi Ion împreună cu Malai Valeriu și Saleba Andrei i-au aplicat părții vătămate multiple lovituri cu mânele și picioarele în diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.3585/D din 10.01.2017, vătămare corporală neînsemnată, sub formă de echimoze multiple la nivelul feței, echimoze multiple și excoriații la nivelul pavilionului auricular bilateral și echimoză la nivelul umărului drept.

În aceleași circumstanțe, Șargorodschi Ion, profitând de imposibilitatea lui Sandul Ilie de a se apăra și de a opune rezistență în timp ce a fost agresat fizic, continuând acțiunile criminale comune, a sustras în mod deschis din buzunarul drept al scurtei portmoneul de marcă „Guess” în valoare de xxxxx lei, în care se aflau xxxx lei și xxx dolari SUA, un card bancar „Etrade”, un card de membru al Clubului „Fitness Clas”, un ceas de model „Armani Exchange” în valoare de xxxx lei, o țigaretă electronică în valoare de xxxx lei și un telefon mobil de model „Iphone 6S”, în care era activată cartela SIM xxxxxxxxxx, în valoare de xxxx lei, prin ce au cauzat părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de xxxxx lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care I.Șargorodschi și V.Malai să fie condamnați în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, fiecare, invocând că instanța la stabilirea pedepsei nu a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, astfel că neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a acesteia pe o perioadă de probațiune, fără a ține seama că infracțiunea comisă de inculpați prezintă un pericol sporit pentru societate și pedeapsa penală pentru astfel de categorii de infracțiuni trebuie să fie nu numai legală, în sensul respectării cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie justă, întru a fi respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunilor și vinovăția autorului; - instanța nu a reținut nici faptul că inculpații nu și-au recunoscut vina, încercând să ducă organul de urmărire penală în eroare, prin înaintarea unor versiuni vădit neveridice, că fapta incriminată a fost comisă cu aplicarea violenței, iar reieșind din localizarea loviturilor, acestea puteau duce la consecințe cu mult mai grave, că inculpații nu sunt angajați în câmpul muncii și nu mențin careva legături cu locul de reședință și familia sa, iar V.Malai a mai fost anterior învinuit de comiterea infracțiunilor similare, astfel că inculpații nu vor fi în stare să se corijeze prin dispunerea suspendării executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Șargorodschi Ion și Malai Valeriu recunoscuți vinoveți în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal le-a fost stabilită pedeapsa la câte 4 ani închisoare, pentru fiecare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților I.Șargorodschi și V.Malai în săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate la dosar și cercetate în ședințele de judecată.

Totodată, instanța de apel, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpaților I.Șargorodschi și V.Malai, a conchis că aceasta nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 Cod penal, în coraport cu dispozițiile art.90 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, și nu a motivat suficient soluția privind individualizarea executării pedepsei, reieșind din cele reținute de instanță cu conținutul real al circumstanțelor cauzei.

Prin urmare, instanța de apel, reieșind din raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, a concluzionat că pedeapsa numită inculpaților de către prima instanță, prin care a dispus suspendarea condiționată a executării ei pe o perioadă de probațiune este una inechitabilă faptei comise, din motiv că instanța nu a acordat deplină eficiență faptului că inițial aceștia nu și-au recunoscut vina și nu s-au căit sincer de cele comise până la etapa dezbaterilor judiciare, au încercat să inducă în eroare organul de urmărire penală prin înaintarea unor versiuni vădit neveridice, ceea ce a creat impedimente în activitatea de investigare a infracțiunii, că fapta a fost comisă cu aplicarea violenței.

Reținând faptul că inculpatul V.Malai nu se află pentru prima dată în conflict cu legea, iar inculpatul I.Șargorodschi a educat un sistem de valori sociale și etico-morale greșite, fapt ce rezultă din modul de viață pe care acesta îl duce, precum și că circumstanțele atenuante reținute de prima instanță au fost luate în considerație la stabilirea duratei și quantumului pedepsei, și astfel nu mai pot fi reținute și la individualizarea acesteia întru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică, instanța de apel a conchis că, atingerea scopului pedepsei penale, cât și corectarea și reeducarea inculpaților poate avea loc doar prin aplicarea față de aceștia, pentru comiterea infracțiunii a unei pedepse sub formă de închisoare, fără suspendarea condiționată a executării ei.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea acuzării de a aplica în privința inculpaților I.Șargorodschi și V.Malai a pedepsei complementare sub formă de amendă în mărime de câte 1000 unități convenționale, reieșind din faptul că aceștia nu sunt încadrați în câmpul muncii, în cadrul ședinței de judecată au notat că vor fi în imposibilitate de a achita amenda în cazul în care le va fi aplicată o asemenea pedeapsă.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- avocatul C.Gorencu în numele inculpatului V.Malai care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel nu a dat deplină eficiență faptului că inculpatul vina și-a recunoscut-o, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, careva urmări grave în urma celor săvârșite nu au survenit, are domiciliu permanent, anterior nu a fost condamnat, iar acestea luate în ansamblu, reduc gradul de pericol social al infracțiunii comise și relevă că, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără privarea lui de libertate, de unde rezultă că prima instanță la stabilirea pedepsei a dat o apreciere corectă tuturor circumstanțelor cauzei, în legătură cu ce just a stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, întru a se putea reintegra în societate și în câmpul muncii;

- avocatul R.Cibric în numele inculpatului V.Malai care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, deoarece scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea lui V.Malai va fi atins prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta, de rând ce lipsesc careva interdicții de a nu fi aplicate dispozițiile art.90 alin.(1) Cod penal; - pedeapsa penală numită lui V.Malai este disproporțional de mare și nu corespunde faptelor incriminate acestuia, în raport cu calitatea și rolul lui la comiterea infracțiunii, având în vedere și pedeapsa penală numită complicelui acestuia I.Șargorodski, care a avut un rol mai activ la comiterea infracțiunii; - instanța de apel incorect a reținut că în privința lui V.Malai anterior ar fi fost pornit proces penal acesta fiind încetat pe motive de nereabilitare, de rând ce la materialele cauzei lipsesc careva date, ordonanțe, sau un alt act judecătoresc ce ar confirma faptul dat;

- inculpatul I.Șargorodski care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, considerând că instanța de apel eronat a adoptat o soluție de casare a sentinței în partea aplicării art.90 Cod penal indicând că prima instanță nu a luat în vedere scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.61, 75 Cod penal, precum și de circumstanțele reale ale cauzei, care nu pot genera stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia; - instanța eronat și-a motivat soluția de neaplicare a art.90 Cod penal, concluzionând că inculpații au educat un sistem de valori sociale și etnico-morale greșite, fapt ce rezultă explicit din modul de viață pe care aceștia îl duc, contrar celor reținute în cadrul cercetării judecătorești, că dânsul este la prima abatere, anterior nu a fost condamnat, nici urmărit penal, are un loc permanent de trai și de muncă, unde este caracterizat pozitiv; - incorect instanța a stabilit că prima instanță a acordat o dublă valență juridică, aplicând aceleași temeiuri la individualizarea pedepsei și la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, deoarece pe lângă temeiurile menționate, prima instanță a mai reținut căința lui sinceră, recuperarea parțială a prejudiciului, că are un loc permanent de trai și de muncă, unde se caracterizează pozitiv, ce au permis instanței cumulativ să concluzioneze că reeducarea lui este posibilă și fără a fi privat de libertate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de referința procurorului, prin care solicită declararea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit textelor recursurilor, avocații C.Gorencu și R.Cibric în numele inculpatului V.Malai, cât și inculpatul I.Șargorodski au invocat ca temeiuri de casare a hotărârii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel în cauză.

După cum rezultă din textul recursurilor, autorii acestora sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui

V.Malai și I.Șargorodski și, critică hotărârea dată numai în latura stabilirii pedepsei inculpaților, nefiind de acord cu excluderea în privința lor a prevederilor art.90 Cod penal.

Colegiul penal consideră că instanța de apel just a admis apelul procurorului, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal.

Astfel, conform prevederilor art.61, 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedepsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a inculpatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corijarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul menționează că instanța de apel întemeiat a constatat că prima instanță, la numirea pedepsei, nu a ținut cont de prevederile sus-menționate, de caracterul social periculos al infracțiunii comise, de persoana inculpaților, care nu sunt încadrați în câmpul muncii, că fapta a fost comisă cu aplicarea violenței, cât și de faptul că anterior inculpatul V.Malai a mai fost în conflict cu legea, dar careva concluzii nu a tras.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul consideră legală concluzia instanței de apel referitor la faptul că aplicarea art.90 Cod penal nu este proporțională faptei comise de către inculpați, motiv din care s-a dispus aplicarea pedepsei închisorii cu executarea ei reală. Prin urmare, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpaților V.Malai și I.Șargorodski este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Argumentele recurențelor privind stabilirea pedepsei închisorii cu suspendarea executării ei pe termen de probă, nu pot fi reținute, deoarece toate motivele invocate în susținerea acestor argumente, și anume că au recunoscut vina, s-au căit de cele comise, au recuperat prejudiciul material, deja au fost luate în considerație de instanța de apel la numirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală.

La numirea pedepsei inculpaților instanța de apel a ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, aceștia beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia au fost condamnați.

Instanța de recurs apreciază că, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale privind săvârșirea acesteia și a celor personale ale inculpaților, pedeapsa de 4 ani închisoare cu executarea ei reală, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea ambilor inculpați, la formarea unei atitudini pozitive a acestora față de fapta comisă.

Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpaților V.Malai și I.Șargorodski pentru fapta comisă este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, fără suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă, astfel că temeiul invocat de recurenți, precum că instanța nu și-a motivat în acest sens soluția, este neîntemeiat.

Totodată, instanța de recurs ține să enunțe că într-adevăr, după efectuarea procedurii de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, acesta trebuie să o execute real ori sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi trasă concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probațiune.

Aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

În sensul dat Colegiul remarcă că, textul art.90 alin.(1) Cod penal specifică: „...dacă instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai de cît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei...”. Prin sintagma „poate”, se oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o suplimentară motivare de ce trage concluzia că nu este rațional ca vinovatul să execute real termenul pedepsei stabilite. Din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al vinovatului, ci o *facultate a instanței de judecată*, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Astfel, reieșind din cele reținute, instanța de recurs găsește neîntemeiate motivele recurențelor invocate în recurs și constată încă o dată că, concluzia instanței de apel, că corijarea inculpaților nu este posibilă prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, este una justă, pedeapsa stabilită fiind corect individualizată, deoarece soluția primei instanțe, după cum rezultă din partea descriptivă a sentinței, nu cuprinde motivele aplicării art.90 Cod penal, instanța nemotivându-și în acest sens concluziile prin careva circumstanțe atenuante suplimentare, descriind aceleași circumstanțe atenuante, ce au fost reținute de instanță la stabilirea pedepsei.

În sensul celor invocate, Colegiul penal ține să enunțe că, în situația în care instanța stabilește și circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 Cod penal, aplicarea efectelor circumstanțelor atenuante se face conform art.78 Cod penal, prin raportarea la limitele pedepsei reduse ca urmare a aplicării procedurii prevăzute de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și, în astfel de cazuri, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În concluzie, Colegiul penal reține că în speța dată rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele sus-menționate, just a considerat rațional ca inculpații să execute real pedeapsa stabilită, este în limitele prevăzute de lege, individualizată conform prevederilor legale.

Astfel, instanța de recurs constată consideră că în prezenta cauză nu se constată erorile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală și, ca urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocații C.Gorencu și R.Cibric în numele inculpatului V.Malai și de inculpatul I.Șargorodski, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, de către avocații Gorencu Cornelia și Cibric Ruslan în numele inculpatului Malai Valeriu și de inculpatul Șargorodski Ion, în cauza penală în privința lui Șargorodski Ion și Malai Valeriu, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu